

Dosarul nr. 2ra-2073/18

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia (jud: S. Aramă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: Ș. Starciuc, M. Galupa, L. Caraianu)

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gîrneț Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, casată în parte hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central și pronunțată în această parte o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2017, Gîrneț Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza ordinului nr. 562p din 14 decembrie 2016 și contractului individual de muncă nr. 315 din aceeași dată, a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova. La 09 martie 2017, i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 60 din 06 martie 2017, prin care a fost concediat în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru faptul că, în rezultatul inventarierii stocurilor masei lemnoase în ocolul silvic Leova cantonul nr. 5, s-a depistat neajuns la masa lemnoasă, prin ce a adus prejudiciu material întreprinderii în mărime de 26732,45 lei.

Gîrneț Victor a invocat că ordinul de concediere este neîntemeiat și ilegal, deoarece la baza concedierii în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, poate sta doar o hotărâre a unui organ de drept ce ar fi confirmat careva

acțiuni culpabile, ceea ce la caz lipsește. Cât privește cauza penală pornită la 16 octombrie 2015 în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) și art. 231 lit. a) din Codul penal, pe faptul tăierii și vinderii ilegale a 10 m³ de lemne, prin ordonanța din 30 noiembrie 2016 a procurorului-șef al procuraturii raionului Cantemir, urmărirea penală a fost clasată, din motivul lipsei faptului infracțiunii. Mai mult ca atât, urmărirea penală a fost pornită înainte de încheierea contractului individual de muncă și respectiv, nu poate avea nimic în comun cu concedierea sa.

Reclamantul a menționat că în perioada cât a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova, nu a comis vre-o încălcare disciplinară, nefiindu-i aplicată nici o sancțiune și nu cunoaște când și de către cine a fost efectuată inventarierea stocurilor masei lemnoase în ocolul silvic Leova cantonul nr. 5. Mai mult ca atât, de către angajator au fost încălcate prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, dânsul fiind concediat în perioada aflării în concediul medical, 06 martie 2017 – 15 martie 2017.

Gîrneț Victor a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, restabilirea în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial și s-a anulat ordinul nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la eliberarea din funcția deținută, cu restabilirea lui Gîrneț Victor în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” începând cu 06 martie 2017. S-a încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Gîrneț Victor salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 și sumă de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, casată hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central în partea ce ține de încasarea salariului mediu lunar, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care s-a încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Gîrneț Victor salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 24 337,80 de lei, în rest hotărârea primei instanțe fiind menținută. Totodată, s-a încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Gîrneț Victor suma de 1200 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și în beneficiul statului suma de 1277,73 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 25 iunie 2018, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârii din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În susținerea recursului, recurenta a invocat că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat nu au ținut cont de faptul că ordinul nr. 60 din 06 martie 2017 a fost adus la cunoștința intimatului-reclamant Gîrneț Victor, fapt confirmat prin procesul-verbal din aceeași dată, prin care s-a constatat refuzul ultimului de a semna și a lua

cunoștință de ordinul de concediere. De asemenea, în ședința de judecată Gîrneț Victor a confirmat că la data de 09 martie 2017 s-a întâlnit pe drum cu reprezentantul întreprinderii în timp ce se afla în concediul de boală cu regim staționar, fapt ce confirmă că intimatul nu era internat în spital, iar certificatul medical prezentat este fals.

Mai mult ca atât, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a indicat că intimatul-reclamant este angajat până-n prezent în funcția de paznic la Primăria com. Toceni, unde a beneficiat de salariu pe tot parcursul anului 2017 și potrivit răspunsului Primăriei comunei Toceni din data de 22 februarie 2018, anexat la cererea de recurs, a fost prezent la serviciu în fiecare zi lucrătoare din luna martie 2017, pentru ce i s-a calculat salariu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat redactată integral, a fost expediată în adresa recurentei ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” la 02 mai 2018 potrivit scrisorii de însoțire nr. 06-2a-73-17012018 (f.d. 126), fiind recepționată la 08 mai 2018 (f.d. 128).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” la 25 iunie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 11 septembrie 2018, în adresa intimatului Gîrneț Victor a fost expediată copia recursului declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin încheierea din 24 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a fost considerat admisibil.

La 29 octombrie 2018, Gîrneț Victor a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil. Intimatul a menționat că afirmațiile recurente precum că dânsul s-a prezentat la 06 martie 2017 la sediul central al întreprinderii, nu corespund adevărului, iar în procesul-verbal de constatare a refuzului de a semna ordinul de concediere, nu este indicată data întocmirii.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu

stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Art. 239 din Codul de procedură civilă prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

Iar art. 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă stipulează că completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Din suportul probator prezent la materialele dosarului rezultă că în baza ordinului nr. 562p din 14 decembrie 2016 și contractului individual de muncă nr. 315 din aceeași dată, Gîrneț Victor a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” (f.d. 5-6).

Prin ordinul nr. 60 din 06 martie 2017 a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, Gîrneț Victor a fost eliberat din funcția de pădurar în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru faptul că, în rezultatul inventarierii stocurilor masei lemnoase în ocolul silvic Leova cantonul nr. 5, s-a depistat neajuns la masa lemnoasă, prin ce a adus prejudiciu material întreprinderii în mărime de 26732,45 lei (f.d. 12).

Instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că ordinul de concediere este ilegal, deoarece a fost emis în perioada aflării lui Gîrneț Victor în concediul medical, fapt confirmat prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1885435, eliberat de IMSP SR Cantemir, potrivit căruia în perioada 06 martie 2017 – 12 martie 2017, Gîrneț Victor s-a aflat în concediu medical în regim staționar (f.d. 32).

Prin urmare, instanțele de judecată au conchis asupra anulării ordinului de concediere și încasării din contul angajatorului a salariului mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 24 337,80 de lei.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de fond, reprezentantul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a atenționat instanța de judecată despre faptul că, deși Gîrneț Victor a susținut în cererea de chemare în judecată că în urma concedierii din funcție a fost lipsit de salariu mai mult de trei luni, fără nicio altă sursă de existență, ultimul în ședința de judecată a declarat că este angajat la Primăria com. Toceni (f.d. 74).

La fel, se atestă că potrivit datelor din carnetul de muncă al intimatului-reclamant Gîrneț Victor, acesta a fost angajat începând cu 01 aprilie 2017 în funcția de paznic la Primăria comunei Toceni (f.d. 11).

Analizând circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că Judecătoria Cimișlia, sediul Central nu s-a expus în nici un fel asupra argumentului invocat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, iar Curtea de Apel Comrat a menționat în decizia din 27 martie 2018 că nu-l poate reține, din motiv că deși recurenta-apelantă ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a afirmat că Gîrneț Victor lucrează la Primăria com. Toceni, nu a prezentat probe cu privire la primirea salariului de către intimatul-reclamant la locul de muncă indicat.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Reieșind din norma legală citată, instanța de recurs consideră că Curtea de Apel Comrat eronat nu a reținut argumentul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, din motivul neprezentării probelor cu privire la primirea salariului de la Primăria com. Toceni, or, această circumstanță din contra urma a fi probată de către Gîrneț Victor, în condițiile în care ultimul însuși a invocat în cererea de chemare în judecată că nu are altă sursă de existență în afară de salariul primit în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”.

Mai mult ca atât, după cum a fost constatat supra, din datele din carnetul de muncă al intimatului-reclamant Gîrneț Victor, anexat de către ultimul la cererea de chemare în judecată, se atestă că a fost angajat începând cu 01 aprilie 2017 în funcția de paznic la Primăria comunei Toceni.

Totodată, deși ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” nu avea obligația de a proba remunerarea intimatului-reclamant la noul loc de muncă, din carnetul de muncă rezultând cert că acesta a fost angajat la primărie, recurenta-pârâtă a prezentat în instanța de apel certificatul nr. 17 eliberat la 22 februarie 2018 de către Primăria comunei Toceni cu privire la zilele efectiv lucrate și salariul calculat salariatului Gîrneț Victor pentru fiecare lună a anului 2017, însă Curtea de Apel Comrat a respins cererea reprezentantului întreprinderii de a anexa răspunsul la materialele cauzei.

Date fiind cele relevate, instanța de recurs conchide că la caz exigențele legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești nu au fost respectate, iar circumstanțele nominalizate sunt apreciate drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând cont de imposibilitatea de a corecta respectiva eroare judiciară și reiterând inexistența temeiurilor legale pentru a remite cauza spre rejudecare în instanța de fond (art. 432 alin. (3) lit. d) și f) din Codul de procedură civilă), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa decizia Curții de Apel Comrat și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiuni care nu pot fi corectate de către instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, și având în vedere lipsa temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de

a admite recursul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, a casa integral decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat și a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”.

Se casează integral decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gîrneț Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nicolae Craiu